COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.12.2021
COM(2021) 793 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

privind punerea în aplicare a Directivei 2010/75/UE privind emisiile industriale

1 Introducere

Directiva privind emisiile industriale (DEI)[1] este principalul instrument juridic al UE de reglementare a emisiilor provenite de la aproximativ 52 000 de instalații agroindustriale de pe întregul teritoriu al UE. Printre acestea se numără: centralele electrice, rafinăriile, producția de oțel, metale neferoase, ciment, var, sticlă, substanțe chimice, celuloză și hârtie, produse alimentare și băuturi, tratarea și incinerarea deșeurilor și creșterea intensivă a păsărilor de curte și a porcilor. Scopul acesteia este de a obține beneficii semnificative pentru mediu și sănătatea umană, în special prin aplicarea obligatorie a celor mai bune tehnici disponibile (BAT). Sectoarele care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind emisiile industriale reprezintă o parte considerabilă din emisiile în aer și în apă, precum și din producția de deșeuri nemenajere în Europa. Se estimează[2] că acestea contribuie la aproximativ 23 % din masa emisiilor totale în aer ale UE și la aproximativ 40 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din UE[3].

Pentru emisiile în apă, situația este mai puțin clară, dar se estimează că acestea reprezintă 20 % - 40 % din emisiile de metale grele și 30 % - 60 % din poluanți, alții decât nutrienții și carbonul organic.

Documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (*Best Available Techniques* - BAT) – documentele BREF – sunt elaborate de Biroul European pentru Prevenirea și Controlul Integrat al Poluării (EIPPCB) din cadrul Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene. Elaborarea documentelor BREF implică o participare intensă a părților interesate la un proces bazat pe dovezi și date concrete. Documentele BREF conțin concluzii privind cele mai bune tehnici disponibile (BATC) cărora li s-a conferit forță juridică prin adoptarea lor prin decizii de punere în aplicare ale Comisiei. BATC furnizează cadrul privind BAT pentru un anumit sector agroindustrial, iar autoritățile competente trebuie să le utilizeze ca referință pentru stabilirea condițiilor de autorizare.

Articolul 73 din Directiva privind emisiile industriale prevede obligația Comisiei de a prezenta Parlamentului European și Consiliului, până la 7 ianuarie 2016 și, ulterior, la fiecare trei ani, un raport de reexaminare a punerii în aplicare a directivei menționate. Raportul privind faza inițială de punere în aplicare a fost publicat în 2017[4]. Prezentul raport sintetizează datele colectate de la statele membre în perioada de punere în aplicare 2013-2018 și ține cont atât de progresele înregistrate de la îmbunătățirea sistemului de raportare în 2018 (a se vedea secțiunea 2), cât și de evaluarea din 2020 a DEI (a se vedea secțiunea 5).

[1] Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării); JO L 334, 17.12.2010, p. 17.
[2] Contribuția industriei la emisiile poluante în aer și apă (https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/c4bb7fee-46df-4f96-b015-977f1cca2093/details).
[3] Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2020) 181 final.
[4] Raportul Comisiei Europene către Consiliu și Parlamentul European privind punerea în aplicare a Directivei 2010/75/UE; COM(2017) 727.

Prezentul raport evidențiază, de asemenea, alte acțiuni întreprinse la nivelul UE pentru a sprijini punerea în aplicare a Directivei privind emisiile industriale.

În comunicarea sa privind Pactul verde european[5], Comisia a anunțat o revizuire a măsurilor UE de combatere a poluării cauzate de instalațiile industriale de mari dimensiuni, ca unul dintre principalii piloni ai Planului de acțiune privind reducerea la zero a poluării[6], care vizează, de asemenea, asigurarea coerenței cu politicile privind clima, energia și economia circulară.

În septembrie 2020, Comisia a publicat un document de lucru al serviciilor Comisiei privind evaluarea DEI, care a oferit o analiză cuprinzătoare a punerii în aplicare și a funcționării acesteia. Ca urmare a concluziilor evaluării, Comisia a început să lucreze la revizuirea DEI. Pachetul de revizuire legislativă este planificat pentru T1 2022. Comisia a publicat o evaluare inițială a impactului și a organizat consultări publice și cu părțile interesate[7]. În acest context, prezentul raport analizează, de asemenea, perspectivele de viitor și conține concluzii utile pentru revizuirea DEI.

2 Raportarea de către statele membre

Articolul 72 din Directiva privind emisiile industriale prevede obligația statelor membre de a raporta Comisiei informații privind punerea în aplicare a DEI, precum și informații anuale detaliate privind instalațiile mari de ardere.

Decizia de punere în aplicare 2012/795/UE a Comisiei[8] descrie tipul de informații pe care statele membre au avut obligația să le raporteze Comisiei pentru perioada de punere în aplicare 2013-2016.

Bazându-se pe lecțiile învățate, Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1135 a Comisiei[9], mai recentă, a coordonat o evoluție semnificativă a procesului de raportare, care, în prezent, are loc anual (și nu de trei ori pe an) și utilizează un instrument electronic (Registrul UE al siturilor industriale[10]) pus la dispoziția tuturor statelor membre de către Comisie. Deși, inițial,

[5] COM(2019) 640 final.
[6] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Calea către o planetă sănătoasă pentru toți Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”, [COM(2021) 400 final].
[7] https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/ied/evaluation.htm
[8] Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 12 decembrie 2012 de instituire a tipului, formatului și periodicității informațiilor care sunt furnizate de către statele membre în scopul raportării cu privire la punerea în aplicare a Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale; *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, L 349 din 19 decembrie 2012.
[9] Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1135 a Comisiei din 10 august 2018 de instituire a tipului, formatului și periodicității informațiilor care sunt furnizate de către statele membre în scopul raportării cu privire la punerea în aplicare a Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale; *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, L205 din 14 august 2018.
[10] Denumit în continuare „registrul UE”, accesibil prin intermediul Portalului privind emisiile industriale (https://industry.eea.europa.eu/).

s-a confruntat cu unele probleme, raportarea statelor membre este, în prezent, mult mai sistematică și armonizată.

Rapoartele statelor membre elaborate în cadrul ambelor sisteme de raportare (perioadele 2013-2016 și 2017-2018[11][12]) au fost evaluate, iar rezumatele acestor evaluări sunt disponibile online[13].

3 Punerea în aplicare a DEI[14]

Numărul de instalații

Pentru anul 2018, au fost raportate informații pentru 51 917 instalații, ceea ce indică o creștere cu 9 % a numărului de instalații față de 2015.

Cel mai mare număr de instalații este raportat pentru sectorul creșterii intensive a păsărilor de curte și a porcilor – 39 % din totalul instalațiilor. Ponderea relativă a diferitelor sectoare vizate de DEI este prezentată în figura 1.

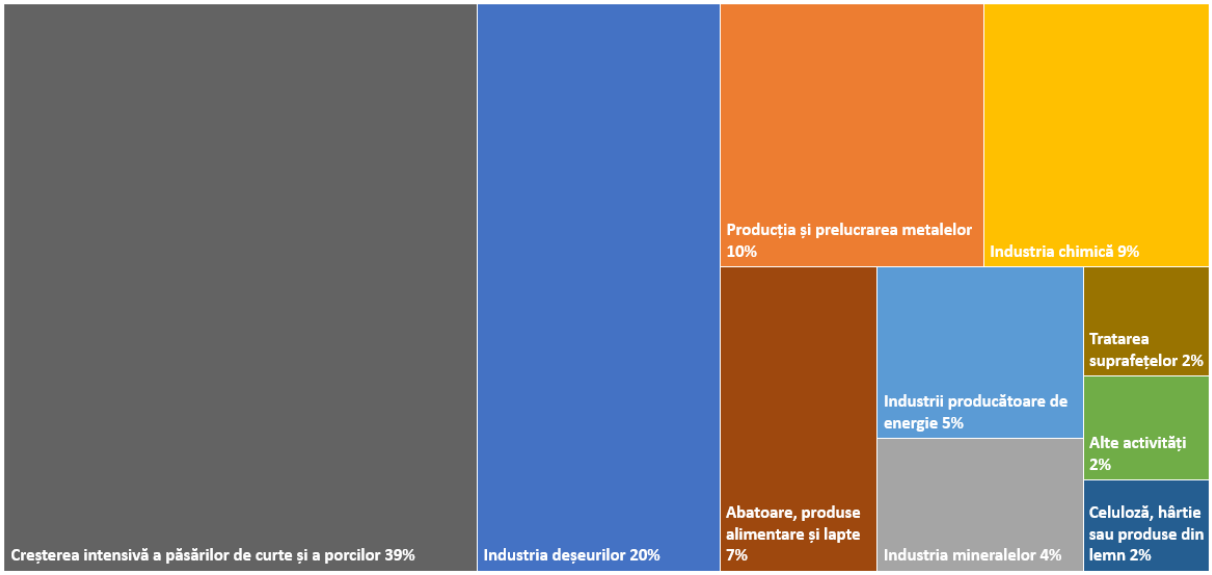

Figura 1 — Ponderile sectoriale ale instalațiilor reglementate de DEI în 2018[15]

[11] Slovacia nu a prezentat rapoarte pentru anii 2017 și 2018.

[12] Deși Regatul Unit a fost stat membru în perioada 2017-2018, acesta nu este inclus în analiza aferentă perioadei respective.

[13] CIRCABC>mediu>DEI>Documente>Studii> 2019 – Raportul de punere în aplicare a DEI 2013-2016 și CIRCABC>mediu>DEI>Documente>Studii> 2021 - Rapoarte de punere în aplicare a DEI pentru anii 2017 și 2018.

[14] Informațiile furnizate în această secțiune nu includ raportarea efectuată de Regatul Unit.

[15] Sursă: Evaluarea și rezumatul rapoartelor statelor membre în temeiul Deciziei de punere în aplicare 2018/1135/UE a Comisiei, RICARDO, 2021.

Emiterea de autorizații

În conformitate cu articolul 4 din Directiva privind emisiile industriale, nicio instalație care intră în domeniul său de aplicare nu poate fi exploatată fără autorizație.

În 2018, s-a raportat că 87 % dintre instalațiile operaționale aveau autorizație, dar se pare că există în continuare o serie de instalații fără autorizație – în special cele care funcționează în industria deșeurilor (17 % dintre instalațiile operaționale pentru industrie) și în industria chimică (16 % dintre instalațiile operaționale pentru industrie). Cel mai mare număr de instalații fără autorizație a fost raportat în cazul instalațiilor care funcționează în sectorul creșterii intensive a păsărilor de curte și a porcilor (2 685 de instalații, reprezentând 14 % dintre instalațiile operaționale). Șapte state membre au raportat cazuri de instalații fără autorizație, situate în principal în Danemarca, Germania, Grecia și Spania. Cu toate acestea, nu este clar dacă această situație corespunde lipsei unei autorizații sau raportării eronate. De exemplu, începând cu 2018, în cazul în care nu a fost acordată nicio autorizație, statele membre au obligația de a descrie măsurile de asigurare a respectării legii întreprinse împotriva operatorului instalației în cauză (și de a raporta acest lucru în registrul UE). Cu toate acestea, numărul de instalații fără autorizație este mai mare decât numărul de cazuri de măsuri de asigurare a respectării legii raportate în registrul UE, ceea ce arată că sunt necesare clarificări suplimentare (a se vedea secțiunea 6).

Valori-limită de emisie

În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din Directiva privind emisiile industriale, valorile-limită de emisie (VLE) stabilite în condiții de autorizare asigură că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile (BAT-AEL), astfel cum sunt prevăzute în deciziile de punere în aplicare relevante ale Comisiei.

Franța, Germania, Italia și Suedia au raportat un total de 22 de cazuri în care VLE în condiții de autorizare sunt mai stricte decât intervalul BAT-AEL. Dintre acestea, trebuie remarcat faptul că au fost raportate mai multe condiții de autorizare mai stricte în temeiul articolului 14 alineatul (4) din Directiva privind emisiile industriale (pentru a obține reduceri de emisii mai mari decât cele care pot fi obținute prin utilizarea BAT în concluziile BAT adoptate) în 16 cazuri și în temeiul articolului 18 (pentru a respecta standardele de calitate a mediului pentru aer sau apă) în 5 cazuri. Pentru un caz raportat de Germania, au fost stabilite condiții de autorizare mai stricte, în conformitate atât cu articolul 14 alineatul (4), cât și cu articolul 18 din Directiva privind emisiile industriale. Cel mai adesea, au fost stabilite condiții de autorizare mai stricte pentru instalațiile care funcționează în industria sticlei. Totuși, acest lucru poate reflecta doar faptul că concluziile BAT pentru acest sector s-au numărat printre primele concluzii care au fost adoptate în temeiul DEI și, de atunci, au fost înregistrate progrese tehnologice în ceea ce privește tehnicile de reducere a emisiilor.

Derogările prevăzute la articolul 15 alineatul (4)

În conformitate cu articolul 15 alineatul (4) din Directiva privind emisiile industriale, prin derogare, autoritatea competentă poate stabili, în cazuri specifice, valori-limită de emisie mai puțin riguroase decât cele stabilite în deciziile de punere în aplicare ale Comisiei. O astfel de derogare se poate aplica în cazul în care atingerea nivelurilor de emisie în cadrul BAT-AEL ar conduce la costuri disproporționat de mari în comparație cu beneficiile pentru mediu.

Pe baza datelor raportate, au fost acordate în total 133 de derogări în ceea ce privește concluziile BAT aplicate pentru 98 de instalații care funcționează în 15 state membre (Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Ungaria, Irlanda, Italia, Portugalia, România, Spania și Suedia), cele mai multe derogări fiind acordate de Suedia, Republica Cehă și Italia. Cel mai mare număr de derogări au fost acordate instalațiilor care intră în sfera de aplicare a concluziilor BAT pentru fabricarea sticlei, urmate de instalațiile pentru care se aplică concluziile BAT pentru producția de celuloză, hârtie și carton. Au fost acordate mai multe derogări pentru emisiile în aer (pentru 59 de BAT-AEL, din totalul de 811 BAT-AEL din concluziile BAT) decât pentru emisiile în apă (pentru 24 de BAT-AEL, din totalul de 252 de BAT-AEL din concluziile BAT).

Cea mai lungă perioadă de aplicare a derogării legate de concluziile BAT pentru fabricarea sticlei (până la 202 luni într-un caz raportat de Republica Cehă). 22 de derogări au fost acordate pentru o perioadă de timp nedeterminată. Derogările pe termen lung sau pe o perioadă de timp nedeterminată nu sunt în contradicție cu dispoziția relevantă din DEI, care nu stabilește un termen explicit, dar sunt analizate în cadrul unei revizuiri în curs a DEI.

Rapoartele privind situația de referință

În conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Directiva privind emisiile industriale, în cazul în care activitatea implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase și, ținând seama de anumite circumstanțe, se întocmește un raport privind situația de referință pentru a stabili starea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației[16].

Numai șase state membre (Cipru, Estonia, Finlanda, Ungaria, România și Slovenia) au raportat că au fost prezentate toate rapoartele solicitate privind situația de referință. Pentru celelalte state membre, au fost identificate cazuri în care rapoartele privind situația de referință au fost solicitate în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Directiva privind emisiile industriale, dar nu au fost prezentate. Aceasta este o problemă în special pentru instalațiile care funcționează în Austria, Danemarca, Franța, Germania, Italia, Țările de Jos, Polonia, Portugalia și Suedia.

În medie, 57 % dintre rapoartele solicitate privind situația de referință au fost prezentate la timp. În cazul instalațiilor pentru care se aplică concluziile BAT pentru tăbăcirea blănurilor și

[16] Raportul privind situația de referință se prezintă înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de actualizarea autorizației acordate unei instalații pentru prima dată ulterior datei de 7 ianuarie 2013.

a pieilor, doar 14 % (patru rapoarte din 28 solicitate) au fost raportate ca fiind prezentate. Acest lucru sugerează că s-ar putea să existe o problemă de punere în aplicare sau de conformitate în cazul acestei activități industriale specifice. În general, punerea în aplicare și conformitatea cu privire la acest aspect par a fi o provocare pentru statele membre în toate industriile.

Măsurile adoptate pentru asigurarea respectării legii

În conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Directiva privind emisiile industriale, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sunt respectate condițiile de autorizare.

Șase state membre au raportat că au luat măsuri de asigurare a respectării legii (Croația, Cipru, Germania, Italia, Polonia și Spania). Majoritatea statelor membre au raportat între 1 și 11 cazuri de măsuri de asigurare a respectării legii. Tipurile de măsuri de asigurarea a respectării legii raportate sunt, în principal, proceduri judiciare.

Inspecții – vizite la fața locului

În conformitate cu articolul 23 din Directiva privind emisiile industriale, statele membre trebuie să instituie un sistem de inspecții de mediu ale instalațiilor reglementate de această directivă.

Frecvența vizitelor la fața locului se bazează pe o evaluare sistematică a riscurilor relevante și este cel puțin anuală pentru instalațiile care prezintă cele mai mari riscuri și o dată la trei ani pentru instalațiile care prezintă cele mai reduse riscuri.

În medie, la nivelul UE, statele membre au raportat că au fost efectuate vizite la fața locului la 49 % dintre instalații, în fiecare an de raportare. Cu toate acestea, potrivit raportării, în Franța, Grecia, Țările de Jos, Portugalia și Spania au fost efectuate vizite la fața locului la mai puțin de 25 % dintre instalații. Pe baza acestor informații nu se poate concluziona dacă toate instalațiile au fost sau nu inspectate în timp util, din două motive:

- obligația de a raporta frecvența vizitelor la fața locului în registrul UE a început abia în perioada 2017-2018, iar informațiile nu sunt încă disponibile pentru o serie cronologică suficientă;
- în registrul UE nu există informații disponibile care să indice dacă vizitele la fața locului pentru o instalație anume trebuie efectuate mai des decât o dată la trei ani, în funcție de nivelul său de risc pentru mediu.

Instalații mari de ardere

În 2018, în registrul UE au fost raportate 3 162 de instalații mari de ardere (IMA). Majoritatea au o putere termică instalată totală cuprinsă între 50 și 300 MW. Cel mai mare număr de instalații mari de ardere funcționează în Germania (534 în 2018). Alte șapte state membre au raportat peste 100 de instalații mari de ardere (Finlanda, Franța, Italia, Țările de Jos, Polonia, Spania și Suedia). 19 state membre au raportat mai puțin de 100 de instalații mari de ardere.

Instalațiile mari de ardere pot beneficia de derogări limitate în timp de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute în anexa V la Directiva privind emisiile industriale prin articolele 31-35. Aceste derogări au fost acordate unui număr relativ mic de instalații mari de ardere (a se vedea Tabelul 1).

Tabelul 1 - Numărul de derogări acordate instalațiilor mari de ardere începând cu 2018[17]

Tipul de derogare aplicabilă instalațiilor mari de ardere	**Numărul de instalații mari de ardere care beneficiază de derogări începând cu 2018**
Articolul 31 – aplicarea procentului minim al ratelor de desulfurare în locul valorilor limită de emisie pentru SO_2	16
Articolul 32 – instalațiile incluse în planurile naționale de tranziție fac obiectul unei reduceri liniare a plafonului total de emisii în perioada cuprinsă între 2016 și jumătatea anului 2020	234
Articolul 33 – derogare pentru durata de viață limitată a instalațiilor și asociată unui număr maxim de 17 500 de ore de funcționare până cel târziu la 31 decembrie 2023	117
Articolul 34 – sisteme izolate mici	22
Articolul 35 – centrale termice de cartier	217

Instalații de incinerare a deșeurilor

În 2018, au fost raportate către registrul UE 750 de instalații de (co)incinerare a deșeurilor care se încadrează în domeniul de aplicare al DEI, cu o capacitate nominală totală de peste 2 tone/oră. Cel mai mare număr de astfel de instalații a fost raportat de Franța (179), Germania (149) și Suedia (117). În general, în UE, majoritatea sunt mai degrabă instalații de incinerare a deșeurilor, decât instalații de coincinerare a deșeurilor. Acest lucru se datorează numărului foarte mare de instalații de incinerare a deșeurilor din Franța și Germania, în timp ce majoritatea celorlalte state membre dețin în principal instalații de coincinerare a deșeurilor, dar în număr relativ mai mic. Cea mai mare parte a instalațiilor au o capacitate cuprinsă între 2 și 25 de tone/oră.

Instalații care utilizează solvenți organici

În 2018, 26 022 de instalații au fost raportate ca utilizând solvenți organici care intră sub incidența capitolului V din Directiva privind emisiile industriale. Dintre acestea, o mică parte

[17] Sursă: Evaluarea și rezumatul rapoartelor statelor membre în temeiul Deciziei de punere în aplicare 2018/1135/UE a Comisiei, RICARDO, 2021.

(3 570, reprezentând 14 % din numărul total) utilizează schema de reducere prevăzută la articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind emisiile industriale și o parte și mai mică (77 de instalații, reprezentând 0,3 % din numărul total) a beneficiat de derogări în temeiul articolului 59 pentru a permite instalațiilor să depășească valorile limită de emisie.

Accesul publicului la informații

În conformitate cu articolul 24 din Directiva privind emisiile industriale, autorizațiile și rezultatele monitorizării emisiilor sunt puse la dispoziția publicului. În mod similar, rapoartele privind vizitele la fața locului sunt puse la dispoziția publicului [articolul 23 alineatul (6) din Directiva privind emisiile industriale].

Pentru accesul publicului la astfel de documente (articolul 24 din Directiva privind emisiile industriale), la nivel național sunt disponibile registre centrale de autorizații în 20 de state membre și, la nivel regional, în 5 state membre (Belgia, Germania, Țările de Jos, Polonia și Spania); cu toate acestea, în astfel de cazuri, nu există registre pentru toate regiunile. În plus, accesul facil la astfel de documente și lizibilitatea lor sunt uneori afectate negativ de formatul acestora, precum și de multiplicarea autorizațiilor și a documentelor conexe disponibile pentru fiecare instalație.

În cazul vizitelor la fața locului, informațiile disponibile sunt adesea limitate. Utilizarea registrelor centrale de autorizații pentru publicarea rapoartelor privind vizitele la fața locului (Austria, Bulgaria, Republica Cehă și Danemarca), la fel și utilizarea unui model de raport comun (Austria, Republica Cehă, România și unele regiuni din Spania) facilitează accesul la aceste informații.

În ceea ce privește datele de monitorizare a emisiilor, măsura în care datele sunt puse la dispoziția publicului pentru toate instalațiile este limitată. În câteva cazuri, au fost create baze de date care oferă acces la date, în timp ce, în majoritatea cazurilor, informațiile sunt disponibile prin intermediul rapoartelor anuale.

4 Măsuri la nivelul UE

La nivelul UE, Comisia a întreprins diverse măsuri pentru a sprijini punerea în aplicare a DEI.

Concluziile BAT

Toate instalațiile care intră în domeniul de aplicare al capitolului II din DEI sunt obligate să aplice BAT în conformitate cu articolul 11 litera (b) din DEI. La data redactării prezentului

raport, 17 concluzii BAT pentru diferite sectoare industriale au fost publicate ca decizii de punere în aplicare în Jurnalul Oficial al UE[18].

Figura 2 de mai jos oferă o imagine de ansamblu a numărului cumulat de concluzii BAT publicate de la intrarea în vigoare a DEI și a numărului aproximativ de instalații vizate de acestea. Concluziile BAT publicate până în prezent acoperă peste 70 % dintre instalațiile reglementate de DEI.

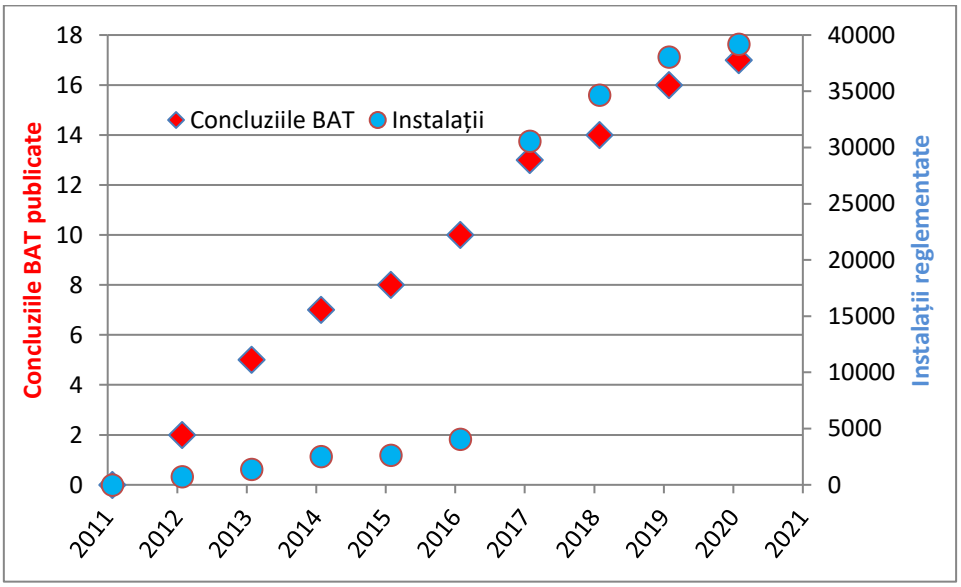

Figura 2 - Evoluția concluziilor BAT și a instalațiilor reglementate

Promovarea conformității și sprijinirea punerii în aplicare

Principala responsabilitate pentru punerea în aplicare eficace a DEI le revine autorităților naționale competente. Sarcinile acestora includ eliberarea de autorizații, evaluarea valorilor-limită de emisie corespunzătoare și a altor condiții, examinarea cererilor de derogare și, în general, asigurarea faptului că instalațiile sunt exploatate în mod corect. Comisia sprijină aceste autorități, astfel încât să asigure abordări comparabile, armonizate la nivel național în conformitate cu dreptul UE.

În 2019, Comisia a creat o platformă online[19] pe care reprezentanții statelor membre și ai autorităților competente o pot utiliza pentru a purta discuții, a face schimb de cunoștințe și de experiență și a accesa resurse legate de punerea în aplicare a DEI. În plus, Comisia organizează o serie de ateliere și seminare online pentru a facilita schimbul de informații între

[18] Concluziile BAT pentru instalațiile mari de ardere [Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1442 a Comisiei] au fost anulate prin hotărârea Tribunalului Curții de Justiție a UE din 27 ianuarie 2021. Cu toate acestea, ele rămân aplicabile până la intrarea în vigoare a unei noi decizii de punere în aplicare a Comisiei, care trebuie să aibă loc în termen de 12 luni de la data hotărârii, și anume până cel târziu la 27 ianuarie 2022.

[19] https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/ied/implementation.htm

autoritățile competente ale statelor membre cu privire la aspecte specifice. La data redactării prezentului raport, au fost organizate opt astfel de evenimente.

În final, Comisia a publicat pe internet un rezumat al răspunsurilor oferite la întrebările privind punerea în aplicare[20].

Activitățile internaționale

O parte din activitatea Comisiei referitoare la DEI a vizat sprijinirea organizațiilor din alte părți ale lumii care utilizează sau sunt interesate de BAT și schimbul de informații și de experiență cu acestea. Comisia a sprijinit activitățile în desfășurare din Israel, Kazahstan, Rusia și Coreea de Sud în măsura în care acestea vizează dezvoltarea unor sisteme de autorizare industrială bazate în mare parte pe abordările UE privind BAT și BREF. Comisia a sprijinit, de asemenea, Comunitatea Energiei[21] în măsurile luate de aceasta în vederea punerii în aplicare a obiectivelor de mediu ale DEI pentru instalațiile mari de ardere.

În vederea unei activități mai ample de informare, Comisia sprijină un proiect OCDE[22] în acest domeniu și a început să traducă concluziile BAT în limbi din afara UE[23].

5 Principalele constatări ale evaluării DEI

Evaluarea a fost sprijinită de un studiu extern care a colectat dovezi prin intermediul literaturii de specialitate și al cercetării documentare, al unor consultări specifice, al unei consultări publice cu durata de 12 săptămâni și al două ateliere cu părțile interesate. În septembrie 2020, a fost publicat un document de lucru al serviciilor Comisiei, care prezintă rezultatele evaluării[24]. Principalele constatări ale evaluării sunt următoarele:

Eficacitate

Prin stabilirea unui proces de autorizare bazat pe BAT, Directiva privind emisiile industriale a fost eficace în reducerea impactului asupra mediului al sectoarelor care intră în domeniul său de aplicare și în reducerea denaturărilor concurenței în UE. Procesul colaborativ, favorabil incluziunii, bazat pe dovezi pentru elaborarea documentelor BREF și identificarea BAT a funcționat bine; acest proces este recunoscut ca un model de guvernanță colaborativă.

Directiva privind emisiile industriale a dus la reducerea substanțială a emisiilor de poluanți în aer (și a costurilor daunelor, astfel cum se arată în Figura 3) și, într-o măsură mai mică, în apă. De asemenea, datele insuficiente sugerează existența unor emisii reduse în sol provenite de la instalațiile reglementate de DEI. Pentru o serie de alte aspecte, cum ar fi contribuția la

[20] CIRCABC>mediu>DEI>Documente>Întrebări la care a răspuns DG ENV.
[21] https://www.energy-community.org/
[22] http://www.oecd.org/chemicalsafety/risk-management/best-available-techniques.htm
[23] Versiunile în arabă, chineză și rusă ale concluziilor BAT sunt disponibile la adresa https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/translation/index.html.
[24] https://europa.eu/!hR34Qx

utilizarea eficientă a resurselor și la economia circulară, precum și la o modalitate de producție mai puțin toxică, este mult mai dificil să se desprindă concluzii solide; cu toate acestea, există indicii că DEI a avut o contribuție pozitivă, deși de o amploare semnificativ mai mică.

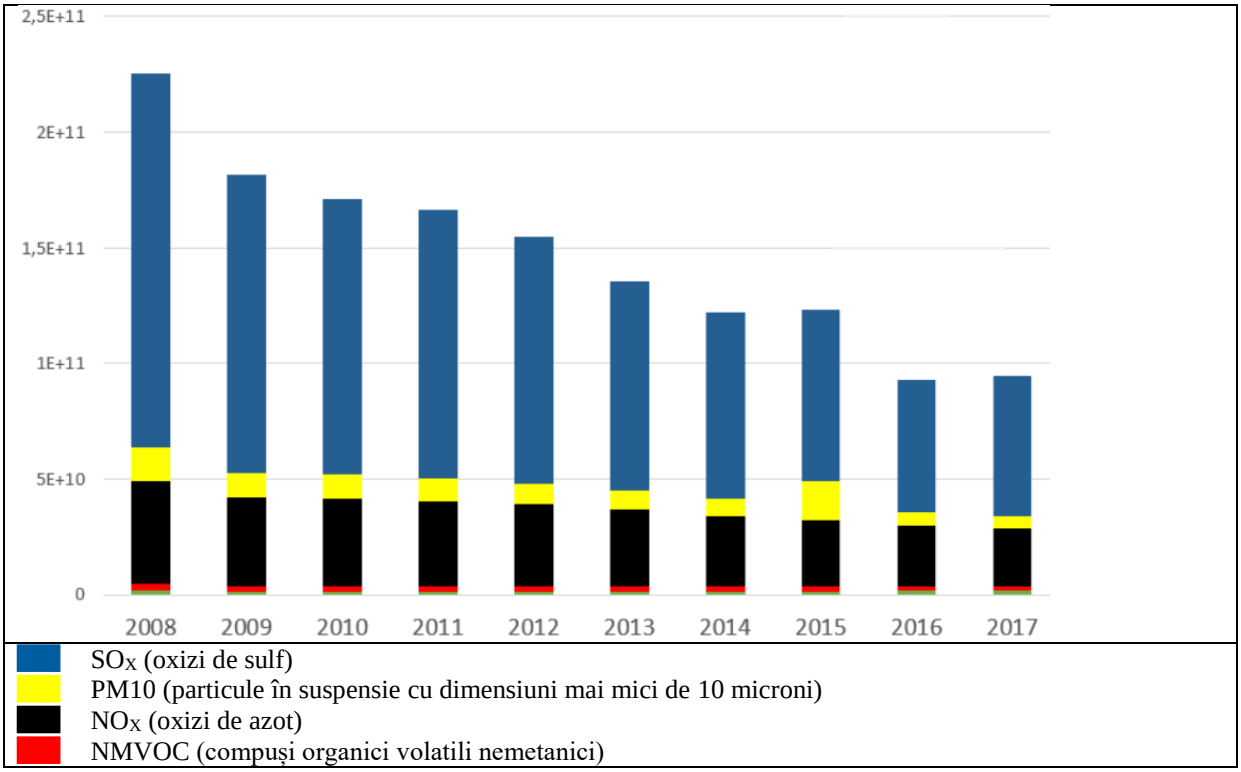

Figura 3 — Costul anual al daunelor cauzate de emisiile în aer provenite de la instalațiile reglementate de Directiva privind emisiile industriale, în funcție de poluant, exprimat în euro[25]

Directiva privind emisiile industriale a avut o contribuție limitată la inovare. Alte aspecte, cum ar fi accesul publicului la informații și accesul la justiție, par să se fi îmbunătățit într-o oarecare măsură, deși mai sunt încă multe de făcut.

Eficiență

DEI este un instrument în mare măsură eficient și a simplificat acquis-ul UE. Beneficiile generale ale punerii în aplicare a concluziilor BAT depășesc cu mult costurile. Nu există nicio parte a DEI pentru care costurile au fost identificate ca fiind disproporționate și nu au fost identificate costuri administrative inutile. Există efecte mixte asupra competitivității UE, însă nu există dovezi potrivit cărora aceste efecte sunt semnificative.

[25] Sursă: Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2020) 181 final.

Relevanță

Toate grupurile diferite de părți interesate consideră că DEI rămâne relevantă pentru nevoile, problemele și chestiunile cu care se confruntă UE. Aceasta poate să răspundă problemelor de mediu noi sau emergente, deși există limitări în acest sens, din cauza naturii și a duratei proceselor de revizuire a documentelor BREF.

Coerență

DEI prezintă un grad ridicat de coerență internă. Cu toate acestea, există dificultăți în materie de interpretare în legătură cu diferite aspecte, acestea fiind ilustrate de numărul de întrebări primite de Comisie. Acestea nu indică contradicții sau incoerențe fundamentale, dar o serie de aspecte ar putea fi clarificate în continuare. DEI este în mare măsură coerentă cu alte politici ale UE și sprijină, cel puțin într-o anumită măsură, punerea lor în aplicare. Cu toate acestea, se poate aduce o contribuție mai mare în anumite domenii, cum ar fi politica în domeniul apei.

Valoarea adăugată europeană

DEI oferă o valoare adăugată europeană semnificativă, deoarece generează o serie de beneficii importante. Acțiunea UE a asigurat o abordare mai coerentă în ceea ce privește adoptarea unor standarde de emisii industriale eficiente din punctul de vedere al mediului și monitorizarea și punerea în aplicare a acestora, cu abateri relativ limitate la nivelul statelor membre. Procesul BREF în sine nu ar putea fi reprodus prin acțiunile individuale ale statelor membre cu efecte similare. Absența unei acțiuni la nivelul UE ar fi condus la standarde de mediu mai puțin stricte, cel puțin în multe state membre. Rezultatul ar fi fost un nivel global mai ridicat al emisiilor și al efectelor asupra sănătății și mediului. În plus, continuarea situației inițiale privind cerințele de mediu incoerente s-ar fi perpetuat și ar fi putut agrava denaturările pieței interne a UE, și anume prin favorizarea instalațiilor care nu sunt obligate să investească în tehnici eficiente din punctul de vedere al mediului. Sistemul BAT prevăzut de DEI a condus la un anumit nivel de acțiune în țările terțe la nivel mondial și a fost preluat într-o serie de acorduri multilaterale de mediu. Principiile subsidiarității și proporționalității sunt bine reflectate în DEI, responsabilitățile statelor membre și ale UE și interacțiunile dintre acestea funcționând în mod corespunzător.

6 Concluzii

În continuarea primului raport privind punerea în aplicare publicat în 2017, prezentul raport oferă a doua imagine de ansamblu a Comisiei asupra stadiului punerii în aplicare a DEI. Comisia desprinde o serie de concluzii pe baza datelor raportate de statele membre pentru perioada 2013-2018, care sunt, în mare parte, în acord cu concluziile formulate în cadrul evaluării DEI din 2020:

- O serie de dispoziții limitate în timp privind acordarea de derogări pentru instalațiile mari de ardere prevăzute de DEI au expirat (articolele 32 și 34) sau vor expira

(articolele 33 și 35). Având în vedere că instalațiile mari de ardere reprezintă o sursă majoră de emisii, în special în aer, Comisia monitorizează în mod sistematic situația după data de încheiere a unor astfel de derogări pentru a verifica conformitatea instalațiilor mari de ardere în cauză cu valorile-limită de emisie aplicabile.

- Există în continuare dificultăți în materie de punere în aplicare, de exemplu, referitoare la prezentarea rapoartelor privind situația de referință. Comisia a oferit sprijin autorităților competente ale statelor membre timp de mai mulți ani: astfel de dificultăți evidențiază necesitatea unui sprijin și a unei comunicări continue.

- Deși documentele de autorizare sunt accesibile publicului într-un număr mare de state membre, există încă loc de îmbunătățiri, inclusiv în ceea ce privește aspectele tehnice (accesibilitatea online, formatul/claritatea și limbajul documentelor), ușurința localizării documentelor (în special atunci când acestea nu sunt gestionate la nivel național), disponibilitatea rapoartelor privind vizitele la fața locului și a datelor de monitorizare. Acesta este, de asemenea, un aspect care este analizat în cadrul revizuirii în curs a DEI.

- Noul sistem de raportare din cadrul registrului UE a simplificat în mod clar raportarea și a îmbunătățit exhaustivitatea și coerența acesteia. Cu toate acestea, ca urmare a evaluării efectuate, vor trebui abordate o serie de aspecte legate de raportare, și anume informații privind autorizațiile, actualizările autorizațiilor și derogările.

În următorii ani, Comisia va continua să amelioreze calitatea raportării și să înregistreze progrese în ceea ce privește diferite direcții de lucru: continuarea sprijinului destinat punerii în aplicare a DEI și a evaluării conformității.

Comisia va analiza în continuare cazurile identificate de nepunere în aplicare semnificativă a dispozițiilor DEI. În cazul în care concluzionează că acest lucru este rezultatul unor încălcări sistemice ale DEI, Comisia va lua măsuri adecvate de asigurare a respectării legii.

În sfârșit, Comisia se angajează să revizuiască DEI pentru ca aceasta să devină un instrument juridic esențial care să însoțească transformarea industriei UE, necesară pentru ca UE să își îndeplinească obiectivele din cadrul Pactului verde european.